

معرفی کتاب

هایکو: پیدایش هایکو؛

شیوه‌های مشترک سرایش شعر

ژاپنی و فارسی

نویسنده: تاهوکو تارائاتی
انتشارات: بهجت

پیام آشنه شعر ژاپن و به‌ویژه هایکو در میان ایرانیان طرفداران بسیاری دارد با این حال برداشت‌های نادرست و گاه ساده‌انگارانه از این قالب شعری، تاهوکو تارائاتی را بر آن داشته تا کتبی روشن‌نگاره در این زمینه تألیف کند. اندک‌اندک استانداردها و ادبیات ژاپنی دانشگاه تهران در کتاب هایکو، به‌چگونگی پیدایش این شعر کوتاه اما عمیق می‌پردازد شعری که در عین ایجاز، جهانی را معنا را در خود جای می‌دهد.

درباره کتاب هایکو

تاهوکو تارائاتی در کتاب هایکو، جایگاه شعر در فرهنگ ژاپن و کارکردهای آن را بررسی کرده و حتی با نگاهی تطبیقی، به ادبیات کلاسیک ایران و غربیات حفظ نغیب می‌زند تا از این رهنما، شیوه‌های مشترک سرایش در شعر ژاپنی و فارسی را روشن کند. هایکو همچون لحظه‌ای ناب از مکاشفه، مخاطب را به دیدن دوباره جهان قلمی خواننده جهانی که در سکوت طبیعت و لحظه معنا می‌یابد.

هایکو کوتاه‌ترین قالب شعر کلاسیک ژاپنی است که با زبانی ساده و تصویری، به موضوعاتی گسترده چون طبیعت، عشق، گذر زمان و تجربه‌ی زیسته‌ی انسان می‌پردازد. این شعر، زرمزه‌ای آرام در گوش لحظه‌ها است شعری که به جای توضیح، نشان می‌دهد و به جای تکرار، انجوا می‌کند. تاهوکو تارائاتی با معرفی دقیق و علمی این قالب به خوانندگان ایرانی می‌کوشد، سوغات‌های تازه از میان برداشته و تاریخچه‌ی معتبر و ارزشمندی از هایکو ارائه داد.

ایجاز شرقی: پیوند هایکو و شعر فارسی

انواع شعر کلاسیک ژاپنی، چگونگی پیدایش هایکو و رابطه‌ی آن با تن، از جمله مباحثی است که تاهوکو تارائاتی در کتاب هایکو، پیدایش هایکو، شیوه‌های مشترک سرایش شعر ژاپنی و فارسی و به آن‌ها می‌پردازد. در این میان، هایکو نه صرفاً یک قالب شعری، بلکه شیوه‌ای از نگرستن به هستی معرفی می‌شود. نگاهی که در آن، لحظه‌ای کوتاه می‌تواند حامل معنایی بی‌پایان باشد.

در فصل دوم کتاب، هایکو با عنوان تفسیر غربیات حفظ به روش رنگ، نویسنده روایتی بدیع ارائه می‌کند و با ارائه توضیحاتی خواننده درباره‌ی شعر هجایی ژاپنی، غربیات حفظ را از زاویه‌ی نو بررسی می‌کند. زاویه‌ای که برای خواننده ایرانی هم تازه می‌نماید و هم جذابیت، پس از آن، میثاق هایکو و شعر سبک هندی مطرح می‌شود که می‌توان آن را نوعی نقد تطبیقی و تاریخی میان شعر دو دولت ایران و ژاپن دانست.

در فصل سوم کتاب، هایکو، شیوه‌های مشترک سرایش شعر ژاپنی و فارسی، شاعران هایکوسرای ایرانی معرفی می‌شوند. از جمله متجربان فارسی، کسرای میروزی تاهوکو تارائاتی بیش از آن که به مقصود شعر تمرکز کند، قریب و ساختار را زیر قریب قرار می‌دهد. پس از بررسی انواع شعر کوتاه کلاسیک فارسی مانند رباعی، دوبیتی، تکبیتی و ترانه، به شاعران معاصر می‌پردازد که شعرهای کوتاه خود را با ناهماهلی چون طرح، خسروانی و نوخسروانی معرفی کرده‌اند. این بخش نشان می‌دهد که روح ایجاز و لفظ‌نگری از دیرباز در شعر فارسی نیز حضور داشته است. تاهوکو تارائاتی با تسلط بر هر دو زبان و فرق شدن در دنیای شعر و ادب ایران و ژاپن، اثری پژوهشی، دقیق و قابل اعتماد در اختیار علاقه‌مندان قرار داده است.

در بخشی از کتاب می‌خوانیم

در ژاپن نیز در دوران سانسو و وسطا شاعران مانند ایرانیان شعر می‌سرودند. همان پوشو (توئین در قرن هشتم میلادی) را باز کنید خواهید دید یک شاعر با استفاده از چند نوع قالب شعر گفته است. رقت‌رقته گرایش ژاپنی‌ها به یکی از قالب‌ها به نام «هنگا» بیشتر شد و سایر قالب‌ها منسوخ گردیدند، و در نتیجه مدت مدیدی تنها یک‌گانه قالب شعر ژاپنی بود. اما با وجود آمدن رنگاه، شاعر به این قالب هم شعر می‌گفت. پس از پدید آمدن شاعران حرفه‌ای که از طریق شرکت در مسابقات رنگه‌کاری و تدوین رنگا به مردم امر معاش می‌کردند، انتخاب قالب توسط شعرا تخصصی شد. شاعرانی بودند که فقط تنها می‌سرودند و شاعرانی دیگر بودند که صرفاً رنگا و باهایکایی می‌سرودند. باشو، استاد هایکایی بود و از او مجموعه‌ی شعری با قالب تنها که جای نموده است. پس از دوران تجددگرایی در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم هم، این وضع پاب می‌ماند. گرچه شیکی، نظریه‌پرداز ادبیات آن دوران، هم به تنها و هم به هایکو شعر می‌گفت، شاگردانش به دو دسته تقسیم شدند: یا تنها می‌سرودند یا هایکو می‌ساختند. در ضمن در اوایل قرن بیستم با ورود و معرفی شعر کشورهای غربی، شعر آزاد در ژاپن به وجود آمد و شعرا آزادسرا هم با به عرصه حیات نهادند. اکثرشان هم به‌تدریج کار خود را در محدوده شعر آزاد محدود کردند. شاعران ژاپنی در دوران معاصر به سه دسته تنهاکار، هایکوسرا و شعر آزادسرا تقسیم شدند. و اگر شاعری به وسیله سه نوع قالب فوق شعر بگوید، قسط به بهترین و قزوان‌ترین قالب مورد استفاده او توجه و ازبلی می‌شود. پس نتیجه می‌گیریم در ژاپن حریم و مرز مرزهای شعر، تنگ‌کن شاعران مشخص است. وقتی که می‌گویند: «او شاعر است»، همیشه این سؤال در پی آن می‌آید: «او چه نوع شعر می‌گوید؟ تنها، هایکو و یا شعر آزاد؟»

البرز در مسیر حکمرانی فرهنگی؛

نیمه‌شعبان و دهه فجر با برنامه‌های منسجم و مردمی برگزار می‌شود

فرهنگی استان به شرح زیر به تصویب رسید: برگزاری جشن‌های نیمه شعبان در ۸۰ محله استان با محوریت تباد مهادت و با همکاری سپاه استان، بسیج، شهرداری‌ها، انجمنه جمعه و مساجد، اجرای هرچه باشکوه‌تر برنامه‌های فرهنگی و هنری نیمه‌شعبان و دهه فجر انقلاب اسلامی توسط همه دستگاه‌های اجرایی و فرهنگی استان؛ حمایت همه‌جانبه دستگاه‌های فرهنگی، استعداری، شهرداری‌ها، سازمان برنامه و بودجه، سپاه استان، آموزش و پرورش، سازمان تبلیغات اسلامی، اداره کل اوقاف و امور خیریه و سایر نهادهای فرهنگی از برگزاری نمایشگاه‌ها، قرآن و عترت با کیفیت بالا تر نسبت به سال گذشته؛ فعال‌سازی ظرفیت بسیج در مساجد به‌عنوان تقویت جایگاه مسجد به‌عنوان سنگر فرهنگی و افزایش تعامل بسیج و هیئت‌های مساجد؛ برگزاری جشن‌ها، انجمنه جمعه دستگاه‌های فرهنگی استان به تدوین برنامه اقدام و جدول اجرایی در حوزه مهادت و ارسال آن به دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی؛ ارائه طرح‌ها و پیشنهادها؛ جدیداضعی‌شوراکه فعالیت‌ها را در سطح استان و کشور را داشته باشد در پاسخ به درخواست دبیر شورای فرهنگ عمومی کشور و در نهایت تأکید بر لزوم اجرای کامل مصوبات شوراهای مطابق ماده ۵ و تبصره ۲ آیین‌نامه شورای فرهنگ عمومی، به‌گونه‌ای که عدم اجرای مصوبات به‌عنوان ترک فعل تلقی شود.

در پایان، ضمن قرائتی از هم‌افزایی دستگاه‌های فرهنگی، بر تداوم این مسیر با رویکردی آینده‌نگر و مبتنی بر ارزش‌های معنوی جامعه تأکید شد.

اینکار حضرت امام (ره) از یک مبارزه داخلی فراتر رفت و به تقابل با جبهه استکبار جهانی تبدیل شد. امری که آن را به کانون توجه جهانیان بدل کرد.

وی تحقیق گفت‌مان جهانی انقلاب اسلامی را در سه مرحله انقلاب اسلامی، شکل‌گیری هسته مقاومت و ایجاد حزب جهانی مستضعفین دانست و روز قدس را نماد این حرکت تمدنی پرشمره رئیس شورای فرهنگ عمومی استان با تأکید بر ضرورت حکمرانی فرهنگی تصریح کرد: فعالیت‌های فرهنگی باید با محوریت مدرسه و محله و با مرکزیت مسجد انجام شود. هم‌افزایی دستگاه‌ها، پرهیز از موازی‌کاری و حرکت از اقدامات پراکنده به سمت کار فرارگاهی و متمرکز ضروری است. استان البرز باید در حوزه فرهنگ صاف‌کننده الگو باشد و برنامه‌های گوناگونی طراحی شوند که فعالیت تعمیم به سایر استان‌ها داشته باشد.

پنجمین جلسه شورای فرهنگ عمومی استان البرز به ریاست آیت‌الله سید محمد مهدی حسینی همدانی با محوریت حکمرانی فرهنگی، ترویج گفت‌مان مهادت و هم‌افزایی دستگاه‌ها برگزار شد. نشست که در آن بر نقش محوری مسجد و محله میدان داری جوانان و اجرای برنامه‌های مختلف در ایام نیمه‌شعبان و دهه فجر انقلاب اسلامی تأکید شد و تصمیماتی برای تقویت جریان فرهنگی استان به تصویب رسید.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روابط عمومی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان البرز، پنجمین جلسه شورای فرهنگ عمومی استان البرز، در دفتر نمایندگی ولی فقیه در استان البرز و امام جمعه کرج برگزار شد.

در ابتدای جلسه، ایرادیه شرقی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان البرز و دبیر شورای فرهنگ عمومی استان با خیر مقدم به حاضران و تبریک اعیاد مبارک شعبان، با اشاره به حمله ازبختد دیماه اظهار کرد: شورای فرهنگ عمومی قهرمان حضور آگاهانه مردم است که همواره جلودار مستولان در صحنه بوده‌اند.

وی همچنین با اشاره به نامه دبیر شورای فرهنگ عمومی کشور، خواستار ارائه طرح‌ها و راهکارهای اجرایی و انریخشی برای روستگری، انگلسازی و مقابله با اهداف سوء دشمنان شد.

آیت‌الله حسینی همدانی، در ادامه با تبریک ایام نیمه‌شعبان، روز ولادت حضرت ولی‌عصر (عج) را لوح معنوی این ماه دانست و با تبیین مفهوم قرائی «مستضعفین» گفت: انقلاب اسلامی با

روایت ایستادگی: گزارشی از سفر راهیان نور

هتوز باورم نمی‌شود که چویتی‌ها را، رؤیاهای را، حتی چو پیر شدن را این چنین بی‌چشم‌داشت بخشیدی.

یادت هست از آینده حرف می‌زدیم؟ از روزهایی که قرار بود آرام‌تر باشد و مه‌پران‌تر. تو اما زودتر از همه به آینده رسیدی. ما هتوز در راه ماندیم؛ در هیاهوی روزمری، در تردیدها، در خستگی‌ها، گاهی فکر می‌کنم اگر امروز بودی، چه می‌گفتی به نسل که چنگ را ندیده، اما زخم‌ها را می‌شناسد؟ به نسل که افسانه می‌تپد از آنچه تو با گوشت و پوست لمس کردی؟

ای شهید تو رفتی تا انسان بماند تا مرز میان شرافت و تسلیم گم نشود. تو رفتی تا ما یاد بگیریم زندگی فقط نقش کشیدن نیست. این راه را هر که نماند را می‌خوانم بهتر می‌فهمم. هر بار که می‌بینم هتوز هم این خاک، به خون پاک شما تکیه داده است.

سرمز آدم‌ها بگویم دل‌تنگی، سهم ماست و آرامش، امروز قصه ازبند را بشنود؛ قصه آن شب طوفانی و حکایت ناتمام غواص‌های دریادل، رقص مرگ «شریف قنودی» یا حکایت آن پسران، «مریم فرهادیان» یا ماجرا گلوله‌ای، مزاری که عطر یاد و نامشان هتوز در جان‌ها می‌پچد.

ایچا ایستادگی کثرت نشانی از تو؛ نشانی که ساده است اما استگین‌تر از تمام تاریخ، تو رفتی و ما ماندیم. بارش‌هایی که هر روز بزرگ‌تر می‌شوند. تو رفتی و انگار بخشی از صداقت این جهان را با خود بردی.

و ایمان، به آغوش ازبند زدن تا راهی برای عبور ایمان بگشایند. می‌چاه شاعرد بودند و سکوت شب را زبانه‌های که بازگشتی برایشان تصور نبود و دلشجویی که کلاس درس را نیمه‌تمام رها کرده‌اند از سر گریز از علم، که برای پاش‌دست معنای والا ترش آن آمدند تا او ادهای «نسل‌ب» و «دفاع مقدس» را نه بر روی کاغذ، که در متن این سرزمین، با خون و ایثار بگنجانند. تخته‌سیاه آنان خاکریز بود و استانشان، لحظه‌های بی‌امان نبرد.

ایچا درس‌ها نمره نداشت؛ اما هر ایستادگی، سرفصلی از شرافت بود؛ فصلی که هتوز هم باید خوانده شود تا تاریخ بلدان این سرزمین، با قام و فتقه با علم و ایمان، هم‌زمان دفاع شده است.

از دیر ضامن آهو آمدام، همان‌جا که هر روز خورشید به شوق زیارتش، سر بر می‌آورد و تو برای پایوش سر را با نامی شاختی و نامش را با احترام بر لب می‌آوردی. امروز اما من به زیارت تو آمدام.

با ندایی از نیاز و سستی‌ای پر از سخن‌های ناگفته آمدام قصه ازبند را بشنود؛ قصه آن شب طوفانی و حکایت ناتمام غواص‌های دریادل، رقص مرگ «شریف قنودی» یا حکایت آن پسران، «مریم فرهادیان» یا ماجرا گلوله‌ای، مزاری که عطر یاد و نامشان هتوز در جان‌ها می‌پچد.

در ندرت روایت‌هایی که هتوز با زگو نشده و رسالتی که همچنان بر دوش قلیها و دل‌هاست.

در این میان راهیان نور، توری است برای ورود به دنیای مقاومت و پایداری؛ سفری که می‌توان آن را پلی بین نسل دیروز و امروز دانست. این حرکت فرهنگی، سالانه طیف‌های مختلف جامعه را به بازدید از میراث جنگ و آثار دفاع مقدس فرا می‌آورد تا نسل امروز، روایت دیروز را با چشم ببیند و با دل لمس کند. حرکتی در بستر حفظ ارزش‌های دفاع مقدس که شایسته تداوم و تقویت است. این گزارش، ادای دینی است به آنان که رفتند تا ما بدانیم تا چراغ راه آینده از روشنی خون شهدا خلوش‌نماند.

قطار به ایادان می‌رسد و پیش از آن که چرخ‌ها آرام بگیرند، طری یاد شهدا در هوا پیچیده است. شهری که نفس می‌کشد با خاطره و خاکش هتوز گرمای قدیم‌های مردنی را حفظ کرده که از جان گذشتند تا نام ایران بماند.

آنجا کثرت ازبند و در امتداد روایت‌ها، وقتی راوی از شهدا سخن می‌گوید، کلمات شبیه افسانه‌اند: افسانه‌هایی که شاید در ذهن نسل «جده» نتجستند اما حقیقتی است انکارناپذیر. وقیعتی چنان عریان و عمیق که شنیدنش نفس‌ها را در سینه حبس می‌کند و دل را به سکوتی احترام‌آمیز می‌کشاند.

وقتی موج‌های آرام ازبند را می‌نگری، ناخودآگاه به یاد آن شب طوفانی می‌آفتی که مردانی از جنس آفتاب، بی‌صدا، بی‌ادعا و با قلب‌هایی سرشار از عشق

تجربه سیددخت - شهید، ولایتی نیست که در قلموس زمان کپته شود. شهید، حضور متمدن‌انسان در لحظه‌های سرنوشت‌ساز تاریخ است. آنان که از جان گذشتند و در جان وطن آرمیدند. شهدای جنگ تحمیلی، مردان آفتاب بودند؛ برخاسته از کوچه‌ها و دشت‌ها، از مدرسه و مسجد، که در متکلمه هجوم، قلمستان از سن و سال فراتر رفت و به قامت تاریخ رسید. شهدای نوجوانی چون حسین فهمید، معنای تازماری از بلوغ را به تاریخ افزودند؛ کودگانی که مردانه ایستادند و با قامت کوچک، اما ارادای سترگ، مسیر جنگ را تغییر دادند. آنان نشان دادند که دفاع، سن نمی‌شناسد و ایمان، مرز نمی‌پذیرد.

ازبند، شلمچه، خرمشهر و ایادان، تنها نام‌های جغرافیایی نیستند؛ این‌ها نشانه‌اند، نشانه‌هایی از عهدی نوشته میان مردم و سرزمین. شهدای گم‌نام، در وجوب‌عجب این دیار مقدس، با ما سخن

آگهی دعوت به جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده شرکت نو فن پردازش هوشمند البرز (با مسئولیت محدود)

به شماره ثبت ۳۳۵۶۶ و شناسه ملی ۱۴۰۰۷۲۶۳۸۸۹

بدینوسیله از کلیه شرکا محترم شرکت دعوت به عمل می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده شرکت که در تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۵ رأس ساعت ۱۰:۰۰ صبح به نشانی مرکز اصلی شرکت تشکیل میگردد حضور بهم رسانند.

دستور جلسه

۱- انتخاب و تعیین سمت اعضای هیات مدیره

۲- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده باشد.

هیات مدیره شرکت